

[Hartvig Frisch.]

Hvis det altsaa virkelig er Alvor indenfor Militærledelsen med at tænke militært, saa vilde det være en simpel Pligt for den at tage dette Spørgsmaal op og faa disse Ting flyttet, saa de ikke mere ligger i umiddelbar Nærhed af de Institutioner, jeg nævnte.

Jeg vil derefter gerne gøre en enkelt Bemærkning angaaende Broen over Storstrømmen. Som ærede Medlemmer vil vide, er der blevet omdelt en Pjece af Professor Munch-Petersen vedrørende dette Spørgsmaal, og jeg synes ikke, at Finanslovdebatten i Aar skulde løbe ud, uden at denne Sag var blevet berørt, saa at man kunde høre Ministerens Opfattelse. Efter Pjecen er der navnlig en Ting, der slaar en med Forbavselse, og det er den store Energi, Svenskerne har lagt i Oparbejdelsen af deres Trelleborg—Sassnitz-Rute. Man maa beklage, at Danskerne ikke paa tilsvarende Maade har taget Opgaven op i den lange Tid, der er gaaet siden 1909, da den svenske Rute blev aabnet.

Jeg ser ikke rettere end, at de Tal, der anføres i Pjecen, virker ganske overbevisende om, at det virkelig er en meget vigtig Opgave for Danmark at faa bygget denne Bro og om muligt samtidig at faa Linien lagt ned over Lolland, det, vi kalder Luftlinien, altsaa ned over Femern. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Minister for offentlige Arbejder, om han ikke vil fremsætte sine Betragtninger, og om han ikke vil give mig Ret i, at der i en Tid som denne med den store Arbejdsløshed, der hersker, virkelig her er en Opgave, hvor i hvert Fald det begyndende Arbejde kan foretages til Gavn for den Fremtid, som vi vil bygge op, og samtidig til Afhjælp af Arbejdsløsheden. Idet jeg nu er ved en Henvendelse til Ministeren for offentlige Arbejder, vil jeg gerne dertil føje nogle Bemærkninger angaaende en Sag, som jeg ved en tidligere Finanslovdebat, den i Fjor, har berørt. Det er Spørgsmaalet om Radioens Neutralitet. Ved den Lejlighed opstillede jeg Kravet om, at der maatte være Alsidighed og samtidig Frihed paa hele dette vigtige kulturelle Felt, og Ministeren gav mig den Gang et Svar, hvoraf det fremgik, at han fandt Censur nødvendig, simpelt hen for at man skulde kunne vælge og faa det lødige Stoff til Udsendelse. Jeg vil her med den højtærede Formands Tilladelse citere de Udtalelser, som Ministeren den Gang fremkom med, og hvorved de seneste Begivenheder, der er sket netop paa dette Omraade, kommer til at staa i en ejen-

dommelig Belysning. Ministeren udtalte ved den Lejlighed — det staaer i Folketings-tidenden 1927—28 Sp. 1160 —:

„Det er jo Radioraadet, der har Ans-varet for Udsendelserne, og det maa selvfølgelig kunne gennemlæse de Udsen-delser, der skal foretages; thi hvis det ikke gør det, hvordan skulde det saa kunne paatage sig Ansvarret derfor? Det er ogsaa klart, at ikke alle, som ønsker at holde Foredrag, kan komme til det, thi det er ikke alle, der kommer med no-get, som kan bruges, meget maa for-kastes, og jeg tror ogsaa, at Lytterne vilde betakke sig meget for adskilligt af, hvad der bliver indsendt. Radioraadet gør sig store Anstrengelser for at faa de lødige Foredrag frem ved at hen-vende sig til de mest sagkyndige paa de forskellige Omraader, og de Foredrags-holdere, de henvender sig til, søges i alle Lejre.“

Jeg har forstaaet Ministerens Svar den Gang saaledes, at han i Censuren kun saa en Slags Garanti for Lytterne, men at man ellers vilde stille sig paa det Standpunkt at søge fuld Alsidighed og henvende sig til de mest sagkyndige.

Disse Ord kommer nu i en ejendom-melig Belysning, naar man husker, hvad der er sket i den allerseneste Tid i An-ledning af det Foredrag, som man havde opfordret Redaktør Reventlow til at holde om Verdenssituationen den 11. November, paa 10 Aars Dagen for Vaabenstilstanden. Der er nemlig sket det ganske ejendom-melige, at man har henvendt sig til en Mand og opfordret ham til at holde et Foredrag, og Redaktør Reventlow, som jo i øvrigt er en anerkendt og meget kendt politisk Skribent, har i sit Svar til Radioledelsen ikke lagt Skjul paa, men udtryk-kelig bemærket, at han ikke havde et særlig optimistisk Syn paa Verdensbegivenhederne. Denne Bemærkning, som ud-trykkelig er fremkommet i Svaret, har man ikke fundet sig foranlediget til at sige noget til. Desuden har han gjort opmærk-som paa, at det vilde være et meget stort Arbejde at koncentrere dette Spørgsmaal, nemlig Verdenssituationen, i et Foredrag paa 44 Minutter, og han har maattet ofre megen Tid paa at faa et klart og godt gennemarbejdet Foredrag ud af det. Efter at man var kommet saa langt, at man havde opfordret ham og var gaaet ind paa de Synspunkter, der var fremsat af Fore-dragsholderen, indleverede denne efter Af-tale sit Manuskript. Han hørte i lang Tid ikke mere dertil, indtil man nærmede